

и едва ли не е получила името всеядно животно, обаче главната ѝ храна е било месото.

Отъ проучванията, които сж направени за пещерната мечка у насъ е установено, че тя е била широко разпространена въ нашата страна. Останки отъ нейнитѣ кости сж намѣрени въ Голѣмата и Малката пещера при с. Бѣляковецъ (В. Търновско), въ пещерата Бачо-Киро при Дръновския манастиръ, въ пещерата Топля при с. Голѣма Желѣзна (Троянско), въ пещерата Миризливка, близу до гр. Бѣлоградчикъ, въ пещерата Темната дупка при с. Карлуково (Луковитско), въ пещерата Моровица при с. Гложене (Тетевенско).

Известно е, че много животни, когато сж на преклонна възраст или сж тежко болни, търсятъ притулени, затѣнтени и усамотени мѣста, гдето завършватъ своя земенъ животъ. Най-вѣроятно е, че престарѣлитѣ и болни мечки сж отивали въ дѣното на пещеритѣ, за да дочакатъ края на своя животъ. Следъ смъртта имъ тѣхното тѣло е било изаяждано, както отъ живитѣ мечки, тѣй и отъ други звѣрове. Коститѣ на така умрѣлитѣ мечки сж били постепенно затрупвани въ пещеритѣ, като продължаватъ и днесъ да лежатъ въ много наши още неизследвани пещери.

Най-многобройни останки отъ пещерни мечки у насъ сж намѣрени въ пещерата Моровица при с. Гложене, Тетевенско. Въ дѣното на тази интересна и забележителна пещера, която има дълбочина повече отъ 200 метра, наши изследователи сж открили множество скелети на пещерни мечки, натрупани единъ върху други. Тукъ вѣроятно сж се оттеглили престарѣлитѣ вече пещерни мечки, които не сж могли да се борятъ повече съ негодитѣ на земята, и тукъ сж умирали на спокойствие, далечъ отъ всѣкидневната остра борба за мѣсто всрѣдъ природата. Следъ смъртта имъ въ тази пещера тѣлата имъ сж били лакомо изаяждани отъ другитѣ живи мечки, а може би и отъ нахално-грабливитѣ